

ת"ד 1965/05/19 - מדינת ישראל נגד משה מרדכי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 1965-05-19 מדינת ישראל נ' מרדכי
תיק חיצוני: 259084/2018

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה (המשיבה)	מדינת ישראל
נגד	
נאשם (המבקש)	משה מרדכי

החלטה

בפניי בקשה לפסלות שופט בה נטען כי על בית המשפט לפסול עצמו מלהמשיך ולדון בתיק הואיל והוא נחשף, כך נטען, "לחומרי החקירה, אלה הונחו בפניו וכן בית המשפט בחן אותם והעיר הערותיו, הרי שעלול להתעורר חשש למשוא פנים".

"חומרי החקירה" אליהם מכוון הסניגור כוללים שתי הודעות נהג שנגבו במשטרה, סקיצה, דו"ח פעולה לבוחן, הסכמת מחזיק במחשב לחיפוש חומר מחשב ומזכר, אשר צורפו ע"י ב"כ המבקש כנספחים לבקשה שהגיש ובה עתר "לזכות את הנאשם מכוח הגנה מן הצדק" (להלן: "הבקשה המקורית").

במסגרת הבקשה המקורית טען הסניגור כי המאשימה התנהלה באופן סלקטיבי, נמנעה מלבצע פעולות חקירה כגון בדיקת רוכב הקטנוע ועל כן מדובר באכיפה "באופן בררני הזועק לשמיים ומשכך יש לזכות את הנאשם".

בהחלטתי מיום 1.10.20 דחיתי את הבקשה תוך שצינתי כי לכאורה הקטע במסמך שהציג הסניגור (בנספח ג) אינו מתייחס למי מהנהגים המעורבים ולא מצאתי כי יש באמור כדי להשליך על ההחלטה להגיש כתב אישום כנגד המבקש או כי החלטה כאמור מהווה אכיפה בררנית. לא זו אף זו, קבעתי בהחלטתי כי המבקש יוכל להביא טענותיו וראיותיו במסגרת שמיעת הראיות בתיק וכי אף אין בהחלטה כדי למנוע מהמבקש לשוב ולהעלות את הטענה לעניין אכיפה בררנית לאחר שמיעת הראיות. בשים לב לקביעותי אלה, לא מצאתי לנכון לבחון את המסמכים שצורפו ע"י המבקש ולקבוע כל משקל ראיתי לגביהם משלא נדרש הדבר לצורך ההחלטה בבקשה המקורית.

כעת עותר המבקש כי בית המשפט יפסול עצמו, משנחשף לאותם חומרי חקירה.

ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי אין במתן החלטת בית המשפט, הדוחה את בקשת המבקש להגנה מן הצדק

כשלעצמה, "כדי לפגום באובייקטיביות, היושרה, המקצועיות של השופט בהמשך שמיעת התיק, והגדרתה כמשוא פנים ממשי לפיו גיבש בית המשפט הנכבד לעצמו עמדה סופית באופן שאין עוד טעם בהמשך הרגיל של המשפט, שגויה היא ולא מתקבלת על הדעת".

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה.

כאמור, בבסיס הבקשה הנוכחית טענת המבקש כי בית המשפט נחשף לחומרי חקירה בעניינו, חומרים אשר צורפו לבקשה המקורית. בעניין זה של חשיפה לחומר ראיות בלתי קביל, נקבע כי אין די כדי להביא לפסלות של המותב, "ורק במקרים שבהם נחשף השופט ל"מסה קריטית" של ראיות שאינן קבילות, יש מקום להורות על פסילתו מלשבת בדין" (ע"פ 3063/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23/05/19)).

יאמר מייד כי המקרה דנן אינו נמנה על אותם המקרים החריגים שכן, כפי שצוין, החלטת בית המשפט אשר דחתה את הבקשה המקורית הסתמכה על הטענה כי בדיקת הנשיפון, אינה קשורה לכאורה לתיק זה אלא לתיק אחר, ומשכך, על פניו אין המדובר בסלקטיביות או הפליה בהחלטה על העמדה לדין. בהינתן הקביעה האמורה, הראיות שצורפו לא נבחנו לגופן, כך שמידת החשיפה להן היתה מינורית ובוודאי שאינה מגעת כדי "מסה קריטית".

למעלה מן הצורך יודגש כי עצם דחיית בקשתו המקורית של המבקש, אין בה כדי להצביע על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים בעניין זה, שעה שבית המשפט לא נדרש לחומר הראיות וקביעת ממצאי מהימנות אודות המבקש. ודוק, דחיית הבקשה המקורית אף לא חסמה את דרכו של המבקש מלשוב ולהעלות טענותיו לעניין אכיפה סלקטיבית לאחר שמיעת הראיות.

לאור כל האמור לעיל לא מצאתי שמתקיימת עילה כי בית המשפט יפסול עצמו מלהמשיך ולדון בתיק על כן אני דוחה את הבקשה.

אני קובעת התיק לשיבת מענה הנאשם לכתב האישום ליום 28.10.20 בשעה 11:50.

המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים ותזמנם בהתאם.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"א, 21 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.